

درخت‌های شهر

درخت‌های شهر ما

بلند و ایستاده‌اند

به پای ریشه‌دار خود

همیشه تکیه داده‌اند

نگاهشان به آسمان

نگاهشان به اوج‌هاست

اگرچه زیر پای‌شان

خروش رود و موج‌هاست

همیشه بوده شهر ما

به زیر سایه‌های‌شان

نیامده به هیچ‌وجه

به لب گلایه‌های‌شان

سکوت را نهاده‌اند

به احترام ما به لب

به شهر ما رسانده‌اند

هوای تازه روز و شب

اگر کسی بُرد این

درخت‌های زنده را

از آسمان لب بُرد

ستاره‌های خنده را

